Веселий удівець

Ох, я нещасний чоловік —
Узяв сварливу жінку;
Не мав я з нею цілий вік
Ні хвильки відпочинку...
Що я від неї натерпівсь —
Живцем, псяюха, жерла!
Я наче вдруге народився,
Коли вона померла.

Чи вік — не вік, а двадцять рік
Промучився з ягою.
Тепер — кінець; гуляй, вдівець,
Діждавшися спокою.
Куди не йди — не бійсь біди,
Не сподівайся муки;
І сит, і п'ян, живу, як пан,-
Не стало жінки-злюки.

Спочило тіло у гробу,
Йому вже не підняться;
Душа ж навряд чи взята в ад
Чорти таких бояться.
Мабуть, у рай Ілля-пророк
Узяв її до пари:
Я чую жінчин голосок,
Як гримне грім із хмари.